

Biskopen tacksam över dem som gått före

Biskop Ulrica kände redan i tonåren en kallelse att bli präst. Försoning är central i tron, samhällsdebatten viktig och kvinnorna som gick före känner hon tacksamhet till.

Skara stifts biskop Ulrica Fritzson medverkade i inledningen av Våreld, med temat försoning, där hon bland annat berättade om det försoningsprogram som hon varit med att utforma utifrån sina erfarenheter som fängelsepräst.

Hon såg att efter avtjänat straff återstod hos internerna en skuld i relationerna till dem som skadats på grund av brottet.

– Jag led av att det inte fanns utrymme för de intagna att sona skulden de bar i sitt hjärta. Det finns alltid en människa bakom ett brott och när de i mötet med dem de skadat inser vad de orsakat finns en väg till ansvar och försoning, säger hon.

För biskop Ulrica är försoning centralt i kyrkans lära. Lika viktigt som att alla människor är skapade till Guds avbild.

Skara stifts biskop Ulrica Fritzson inledde årets Våreld på Flämslättis stiftsgård.

– Det är utgångspunkten för allt. I mina möten med andra människor och som fundament genom hela Bibeln.

Med den utgångspunkten har hon och övriga biskopar under våren både gett sig in i migrationsdebatten och uttalat sig mot att sätta barn i fängelse. Något de även fått kritik för.

– Vi har lagt oss i det offentliga samtalet, inte politiken. Kyrkan har ingen politisk färg eller hemvist utan som remissinstans har de frågat efter vår åsikt och då har vi responderat på det. Det vore konstigt om vi inte svarade alls.

Vissa menar att kyrkan har politiserats.

– Jag vill inte ge mig in i den debatten. Jag är en kristen människa och svarar utifrån det perspektivet. Det finns kristna i alla politiska läger och jag tycker att vi ska tala med och inte om varandra.

Biskop Ulrica är en av de tolv kvinnliga biskoparna som porträtteras i den nya boken Kvinna och biskop (se recension). Ett tecken på en gigantisk omsvängning i en kyrka som för bara 70 år sedan vigde den första kvinnan till präst.

– Det är att ta Gud på allvar när även vi kvinnors kallelser bejakas. Jag är oerhört tacksam över de kvinnor som har gått före oss och som ofta fått betala ett högt pris, men som har gjort det möjligt för oss som kommit efter.

Karin Bernspång

Sökes: Deltagare i fredsarbetet

KONTAKTANNONS Arbetsgruppen Fred och miljö, söker intresserade och engagerade KviSkare, som vill ingå i en ordinarie arbetsgrupp för att utforma, driva, stimulera och initiera föreningens övergripande verksamhet inom områdena Fred på jorden och Fred med jorden.

Gruppen ska bestå av minst en från riksstyrelsen och minst tre från stiftsgrupperna, den ska arbeta i enlighet med Fredsprojektets utgångspunkter och årsmötets beslut i mars 2026.

Läs mer om projektet på hemsidan www.kvinnorisvenskakyrkan.se/fred
Läs årsmötets beslut www.kvinnorisvenskakyrkan.se/arsmoten
Gruppen börjar med att utforma sitt konkreta uppdrag tillsammans med styrelsen. Möten och planering kommer till stor del att vara digitala.
Varmt välkommen att anmäla ditt intresse senast 15 juni 2026 till marianne.staaf.galldin@hotmail.com

Styrelsen genom Marianne Staaf-Gälldin

Våreld en
oas för
samtal och
samvaro

Nästa uppslag

Försonande sol över vårens möte

Försoning och fred stod i centrum när KviSk i försommarsol anordnade årets Värld på Flämslätts stiftsgård. Dagar där deltagarna fick möjlighet att både blicka framåt och bakåt i vår historia.

Det var ett 50-tal medlemmar som samlades första helgen i maj under temat Försoning.

– Vi är Guds händer och fötter i världen och vårt uppdrag är att vara fredsmakare, sa Gudrun Norrfjärd, internationell sekreterare i Skara stift, en av helgens talare.

Lördagens inleddes med en utflykt till Husaby kyrka, Sveriges första biskopskyrka uppförd på 1000-talet i en bygd där människor levte långt tidigare, sedan mitten av bronsåldern.

– Det här är en märkvärdig plats där vi bland annat i utgrävningar har hittat korn som är daterat kring år noll, kring Kristi födelse, berättade arkeologen Anna Nyquist Thorsson.

Även föremål från Romarriket har tagit sig upp till trakterna kring kyrkan där hela fältet är fyllda av exklusiva föremål under jord.

Kyrkan, som ingår i den nya svenska kulturkanon, bestod från början av en eller två träkyrkor placerad bredvid det högsta tornet.

– Stenhuset som uppfördes på 1100-talet bär olika lager av tider, i början med små fönster och stampat jordgolv, sa Helena Albertsson, orga-

Bygden kring Husaby kyrka har en lång historia, här levde människor långt innan kyrkan byggdes. Arkeolog Anna Nyquist Thorsson berättar för Världs deltagare om utgrävningar som visar på att människor levte här sedan mitten av bronsåldern. Foto: Karin Bernspång

nist i Husaby församling.

Hon berättade vidare att korskränket i trä är ett av få bevarade sedan den katolska tiden eftersom de flesta åkte ut med reformationen.

Husaby kyrka är nära förknippad med Olof Skötkonung, Sveriges första kristna kung, som påstås ha låtit döpa sig här vid Sankt Sigfrids källa för cirka tusen år sedan.

En händelsen som förändrade Sveriges från våldsvälde till kungarrike.

Utflykten som avslutades med lunch på Kinnekulle uppskattades mycket av Världs deltagare.

Karin Bernspång

Ett av de kvarvarande originalmålningarna föreställer Sankte Simon.

De första takmålningarna kom till på 1300-talet och överkalkades på 1700-talet, men vid restaurering 1901 återskapades målningarna i gammal stil.

En modern ljusbärare med fina detaljer är tillverkad av Nordens enda kvinnliga mästersmed Smedja Therese.

”Viktigt att vi kan inspirera varandra”

Anna Weimarck har varit medlem i KviSk ungefär lika länge som Susanne Lindström har levat, i snart 60 år.

Medelålder bland KviSks medlemmar är hög, och äldst vid årets Värld var Anna Weimarck, 95 år. Hon gick med redan på SKR-tiden på 70-talet.

– För mig var det underbart att komma till en trygg gemenskap, till en oas där jag har fått näring och kärlek. Jag blev en del av ett system som har

betytt mycket under ett intensivt och engagerande yrkesliv, säger Anna, som varit verksam som genetiker vid Lunds och Göteborgs universitet.

Susanne Lindström är en av föreningen senaste medlemmar. Hon tänkte tidigare att KviSk var en förening för gamlingar, men så fick hon en känsla att det var dags att ansluta.

– Frågorna om jämställdhet, fred och miljö är viktiga och det är viktigt att komma samman och göra något

ihop, men vi behöver mer tid till samtal för att lära av varandra, säger hon.

Att medlemmarna kan inspirera varandra är viktigt och bra, enligt Anna. Liksom att föreningen samarbetar med andra organisationer.

– Ju fler vi är desto lättare kan vi bli hörda, och det är väldigt viktigt.

Susanne håller med, men känner viss oro för återväxten. Hon hoppas att fler yngre kvinnor ska hitta till KviSk.

Karin Bernspång

Susanne Lindström och Anna Weimarck, yngst och äldst på årets Värld.

krönika

Världens bästa mamma? Njaaa...

Mors dag. I flöden på sociala medier sprids otaliga hyllningar till mödrar. De flesta sägs ha varit – eller vara – världens bästa mamma. Nyligen berättade en man för mig att hans mor ofta sa ”Visst har jag varit en bra mor?”. Inte förrän han, barnet, var i sjuttioårsåldern, vågade han svara ”Kanske inte alltid, kära mamma.”

Nej, vem skulle kunna vara det – alltid?

Vissa ser Mors dag som ett kommersiellt jippo, men dagen tillkom i början av 1900-talet till minne av Ann Jarvis, en mor som hade varit fredsaktivist och vårdat båda sidors sårade under det amerikanska inbördeskriget. Hennes dotter ville på så sätt hedra alla mödrar, eftersom ”en mor är den person som gjort mer än någon annan för dig”.

Det behöver inte betyda att denna moder har gjort allting rätt. Men ändå.

Jag blir glad när barnbarnen denna dag gör teckningar och plockar blommor till sina mammor. De är ännu trygga i rollen som barn till världens bästa mamma. Ifrågasättandet och uppgörelserna ligger årtal framåt.

När de kommer, och det gör de, blir mor lite tilltufsad. Därifrån kan förhoppningsvis utvecklas ett samtal som fördjupar relationen.

Mor själv får hämta styrka hos sina förmödrar, de historiska, de mytologiska och de bibliska.

De har alla något att säga oss.

I tro och förtröstan

Bulle Davidsson,
ordförande

*Du vänder ditt ansikte till mig
och ler mot ditt barn som en mor.
Ditt ansikte lyser som solen,
det är detta som gör att jag tror,
att du ler emot mig som en mor.*

Psalm 763

Knutson skriver fasteboken

BÖCKER Det blir kulturjournalisten Ulrika Knutson som ska skriva ärkebiskopens fastebok för 2027. Det blir den femtonde fristående boken i serien där tro och tvivel ska stå i centrum. Läsaren kommer att möta människor som bråkar med Gud i boken med titeln Det dumma äpplet. – När jag fick frågan blev jag häpen, men också nyfiken. Hur skulle det se ut? Sedan blev jag överraskad en andra gång, över att jag faktiskt

hade skrivit så mycket med kristen undertext. Det ska bli roligt att få arbeta med fasteboken, säger Ulrika Knutson i ett pressmeddelande.

– Ulrika Knutson har en förmåga att kombinera samhällsengagemang och andlig fördjupning på ett sätt som talar till många människor, säger ärkebiskop Martin Modéus i pressmeddelandet.

Boken kommer ut i januari 2027.

Karin Bernspång

Biskopsporträtten en gåva till kyrkan

Med solsken och luften full av förväntningar inleddes Våreld i Flämslätt med att Forum för kvinnliga präster släppte boken **Kvinna och biskop. De 12 första i Svenska kyrkan.**

Böcker

Till att börja med reflekterar jag över färgsättningen på pärmen som är ljust blå men mest lila.

Det är fastans färg som manar till kamp, efterföljelse och självbesinning. Varje biskop har skrivit ett kapitel där fokus är det valspråk hon valt, hur hon kommit fram till det och hur det har format hennes gärning. Det är inte bara kungen som får formulera sitt valspråk.

Valspråket har två riktningar, dels inåt för en själv och utåt som en proklamation. Intressant tycker jag, som själv haft ledord för mitt präst-kall.

Eftersom jag är lulestiftare berördes jag särskilt av biskop Åsas valspråk, "Gud verkar i er", som jag hört henne använda i olika sammanhang.

En rolig detalj är att människor i hennes närhet blivit inspirerade att tonsätta hennes valspråk, så att det också kan sjungas. Sången och musiken har varit kännetecknande för henne långt innan hon blev biskop.

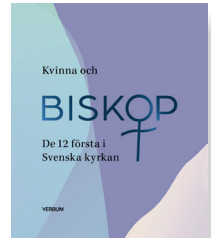
Valspråket måste vara kort eftersom det skall rymmas på biskopsskölden. Några få valda ord får stor betydelse. Och en bild i vapenskölden förmedlar likaså något väsentligt.

I boken får vi del av bådadera. Spännande tycker jag.

Det som blir tydligt när en läser är att de valda orden inte är statiska utan levande. För biskopen själv kan ett av orden få ny innebörd under "resans gång". Det vittnar flera av de kvinnliga biskoparna om.

Jag känner mig så glad över boken. Att de tolv första kvinnorna lyfts fram och porträtteras genom sina egna ord är en stor gåva till hela vår kyrka. Tack till Forum för kvinnliga präster som tog initiativ till boken.

Inger Boman

En av de första kvinnorna som vigdes till präst

PORTRÄTT Elisabeth Djurle Olander (1930–2014) var en av de tre första kvinnorna som prästvigdes i Sverige, samma dag på Palmsöndagen 1960. Tillsammans med Margit Sahlin prästvigdes Elisabeth i Storkyrkan för Stockholms stift och Ingrid Persson i Härnösands domkyrka för Härnösands stift.

Utanför Storkyrkan protesterade präster och teologer men det bekom inte Elisabeth Djurle Olander.

Kyrkomötets beslut 1958 att viga kvinnor till präster, efter påtryckningar från regeringen, gjorde Elisabeth Djurle Orlanders tidiga kallelse till präst möjlig.

Elisabeth Djurle Orlander, vigdes till präst 1960.

1958 hade hon tagit teologie kandidatexamen vid Lunds universitet och därefter påbörjat praktisk prästutbildning i Lund. I sin levnadsteckning skrev hon: "Det fanns grupper som demonstrerade i början. Jag har dock aldrig demonstrerat tillbaka, men alltid hållit fast vid att jag var präst och hade tjänst i kyrkan". Under sina verksamma år i Nacka,

Spånga och Vällingbys församlingar var hon kyrkoadjunkt, komminister, kyrkoherde och kontraktsprost. Vid sin pensionering 1995 utnämndes hon till prost honoris causa (hedersprost). Under sin gärning betonade hon självvården, förkunnelsen och gudstjänsterna. "För mig blev allt en gåva och en sändning till tjänst i Kristi efterföljd", var hennes egen summering av sin prästtjänst. 1968 gifte hon sig med ingenjören Nils-Gustav Olander och tillsammans fick de tre barn.

Källa: [skbl.se/Boel Hössjer Sundman](http://skbl.se/Boel_Hössjer_Sundman)

KviSk – Kvinnor i Svenska kyrkan är en partipolitiskt obunden riksorganisation, grundad 1947 som Sveriges kyrkliga kvinnoråd. Vi finns över hela landet. Vi välkomnar kvinnor engagerade i kyrkan eller andligt sökande. Vi arbetar för att uttrycka kristen tro utifrån kvinnors erfarenheter, stärka kvinnors identitet och självkänsla samt främja deras insatser i kyrka och samhälle.

Kvinnoglöd nr 2/2026 Årgång 16.

Kvinnoglöd är ett nyhetsbrev från Kvinnor i Svenska kyrkan, KviSk, och ges ut 4 ggr/år, finns även på hemsidan www.kvinnorisvenskakyrkan.se.

Nyhetsbrevet trycks på miljövänligt papper hos Silanders Grafiska AB i Göteborg

Manusstopp för nästa nummer: 2 oktober 2026

Ansvarig utgivare: Bulle Davidsson.

Redaktör: Karin Bernspång

Redaktionsråd: Karin Hedner, Lunds stiftsgrupp, Inger Boman Luleå stiftsgrupp och Marianne Staaf-Gälldin, Härnösands stiftsgrupp och styrelsemedlem.

Redaktionens mejladress: karin.bernspang@gmail.com
Telefon 070-589 85 87

Gå med i KviSk!

För att bli medlem gå in på hemsidan www.kvinnorisvenskakyrkan.se/bli_medlem.

Betala in medlemsavgiften 100 kr till bankgiro 422-3699 eller Swish 123 691 8593.

Har du bytt adress eller mejladress?

Meddela både din stiftsgrupp och Lena Rohlén som har hand om medlemsregistret: lena@juristbyran-rohlen.se